

# *Limba noastră cea română*

*Sărut vatra și-al ei nume  
Care veșnic ne adună,  
Vatra ce-a născut pe lume  
Limba noastră cea română.*

*Cânt a Patriei ființă  
Și-a ei rodnică țărână  
Ce-a născut în suferință  
Limba noastră cea română.*

*Pre pământ străvechi și magic  
Numai dânsa ni-i stăpână:  
Limba neamului meu dacic,  
Limba noastră cea română.*

*În al limbii tezaur  
Pururea o să rămână  
Limba doinelor de aur,  
Limba noastră cea română.*

*Grigore Vieru*

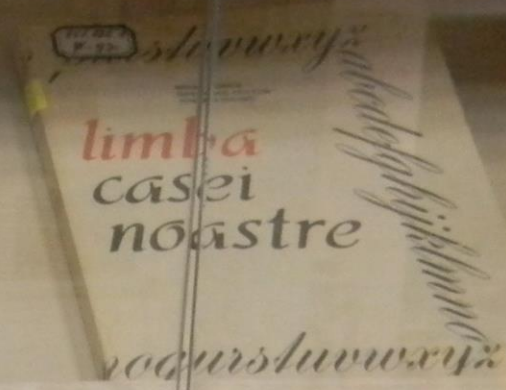




ISEM

# LIMBA NOASTRĂ

## CEA DE VEACURI



Limba Noastră  
de Alexandru Mănușel

Limba noastră-i o scorbă  
În adâncii înfundată  
Un grup de piatră rădă  
Pe munte răsturnată.  
Limba noastră-i foc ce arde  
În-un neam, ce fără veste  
S-a trezit din somn de moarte  
Ca viteazul din poveste.  
Limba noastră-i numai cântec,  
Doina dorurilor noastre,  
Roi de fulgere, ce spintec  
Nouri negri, zări albastre.

Limba noastră-i graiul păinii,  
Când de vânt se mișcă vara;  
În rostirea ei bătrâni  
Cu sudori așfințit-au țara.  
Limba noastră-i frunză verde,  
Zăcutumul din codrii veșnici,  
Măscălin, ce-n valuri pierde  
Al lucrurilor așteptări.  
Nu veji plânge-atunci amarnic,  
Căci-i limba prea sărăcă,  
Să vezi, cât îi de darnic  
Graul nostru nostru dragă.

